

τελής ἦν, ὥστ' ἐκ οἷδ' εἴ τις ἔτως ἂν ὀλίγα ἐργά-
 ζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ Σωκράτει ἀρκούντα.
 σίτω μὲν γὰρ τσοῦτῳ ἐχρήτο, ὅσον ἠδέως ἤσθιε· καὶ
 ἐπὶ τῷτῳ ἔτω παρεσκευασμένος ἦει, ὥστε τὴν ἐπι-
 θυμίαν τῷ σίτῳ ὄψον αὐτῷ εἶναι· ποτόν δὲ πᾶν ἠδύ-
 νον αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῶη. Εἰ δέ 6
 ποτε κληθεὶς ἐθελήσειεν ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν, ὃ τοῖς
 πλείστοις ἐργωδέστατόν ἐστιν ὥστε φυλάξασθαι τὸ
 ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐμπίπλασθαι, τῷτο ῥαδίως πᾶν ἐφυ-
 λάττετο. τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τῷτο ποιεῖν συνεβέ-
 λευε φυλάττεσθαι τὰ ἀναπειθόντα μὴ πεινῶντας
 C 5 ἐσθίειν,

rum ad victum pertinentium vilia
 Athenis fuisse, docet Socrates apud
 Plutarch. de Tranquillitate animi.
 τσοῦτῳ] In codd. Brodaeī τσοῦ-
 τον, inepte.

ἐπὶ τῷτῳ] Steph. ἐπὶ τῷτο le-
 gendum censet. Cl. Reifkīus τῷ-
 τον sc. σίτον. [Idem dudum iua-
 serat ipse Stephanus in ed. sec. Z.]
 Sed vid. ad c. 7, I: III, 2, 3: vbi
 pariter dativus in hac forma. Ern.

ἐπιθυμίαν τῷ σίτῳ ὄψον] In hoc
 dicto imitando ipsi veteres certa-
 runt. Teles ap. Stob. p. 69. Ono-
 sander Strateg. p. 47. Dio Chryf.
 Or. VI, p. 89. Bis diuersis modis
 idem expressit Cicero de Fin. II,
 28, et Tusc. V, 34. vbi vide Da-
 visium. *Rubnk.* In hanc sententiam
 et in his commentariis [v. c. I, 6,
 5: Agef. IX, 3. Z.] multa legun-
 tur, et vbi Regem nobis effluxit in
 K. II. Socraticum: e. g. IV, 5, 4.
 Socrates ὄψον τροφῆς τὸ πεινῆν
 ἔλεγεν, secundum Porphyrium π.
 A. III, p. 136. In Ciceronis Tusc.
 V, 32, Scythes Anacharsis, *mibi,*
inquit, cubile terra; pulcramentum
fames. Horum loco satis absurde
 legitur in Epist. Anacharsidis Grae-
 ca p. 349, Ἐμοὶ — κοίτη δὲ πᾶ-
 σα γῆ. antequam sic deprauaren-
 tur, olim ita scripta videntur:
 Ἐμοὶ — κοίτη, γῆ· ὄψον, λιμός.
 Varronis e libello de liberis educ.,
 apud Non. Marc. p. 88, 12, *vel*

maxime illic didici, et sitienti vi-
deri aquam mulsam (mulsam hic
malim), esurienti panem cibarium
filigineum etc. desumpta sunt ex
 Xen. Cyrop. I, 2, II. *Valken.*

δ. 6. ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν] Sto-
 baeus p. 161, ἐλθεῖν ε. δ.

φυλάξασθαι] Iunt. φυλάξεσθαι,
 minus eleganter.

καιρὸν] Hic et spher. seq. ex
 MS. 2 et Vindob. 2, quibus acce-
 dunt Vatic. I et Florent. E. rescri-
 psit Ernestus κόρον, negans καιρὸν
 commode de modo rei, vel iusta
 magnitudine dici: contra esse no-
 ta verba ὑπέρχορος, ὑπερχόρως etc.
 Sed mihi non est dubium, quia
 κόρον sit interpretamentum exqui-
 sitissimi καιρὸν, quod persaepe apud
 Xenophontem de modo rei dici-
 tur. Locis, quae laudavi ad de Re
 Eq. VIII, 4, adde Agef. V, 1 et
 Cyrop. VI, 3, 29. Cf. Lamb. Bos.
 Animadv. Gr. c. XVI, et Trilleri
 Observatt. p. 271.

ἐφυλάττετο] MS. 2 habet ἐφύ-
 λαττε, non bene. Ern. Ita et
 Paris. 3.

τῷτο ποιεῖν] H. e. φυλάξασθαι
 τὸ ὑπὲρ τὸν κ. ε.

ἀναπειθόντα] Pro πείθοντα ha-
 bet MS. Stob. et Clemens Alex.
 Stromat. II, p. 492, seu 412 ἀνα-
 πείθοντα, quod non spreuerim.
 Nam, quia ἀναπειθεῖν dicitur ple-
 rumque pro *ab aliqua opinione ab-*
ducere